

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.948 van 24 juni 1997
in de zaak A. 45.411/X-6110.**

In zake : Wilfried DE VUYSERE,
wonende te LANDEN,
Stationsstraat 43

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Wilfried
DE VUYSERE op 22 november 1991 heeft ingediend om de
vernietiging te vorderen van :

- "- de beslissing van het bevorderingscomité mij
niet batig te rangschikken waardoor het niet mogelijk
geweest is mij tot de hogere graad aan te bevelen en
waarvan mij kennis gegeven werd met de nota van het
ministerie van landsverdediging Nr JSP A/011-61450
van 25 Sep 91, mij bekend op 10 Oct 1991 (...);
- de beslissing van de minister van landsverdedi-
ging zich met het advies van het bevorderingscomité
te verenigen en over mijn benoeming tot Luite-
nant-kolonel geen gunstig voorstel bij de koning te
doen;
- de koninklijke besluiten waardoor de majoor
BAM FRENAY tot Luitenant-kolonel wordt benoemd";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van
antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 25 maart 1996
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 13 mei 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Majoor R. GERITS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Op 23 september 1991 komt het bevorderingscomité van het korps van de troepen van de medische dienst samen om de kandidaturen voor de graad van luitenant-kolonel te onderzoeken met het oog op bevorderingen met ingang van 26 december 1991. Het bevorderingscomité wordt, in afwezigheid van de Minister van Landsverdediging, voorgezeten door luitenant-generaal CHARLIER. Er blijken vier kandidaten te zijn waaronder verzoeker. Zijn kandidatuur wordt voor de vijfde maal onderzocht.

Het comité beslist dat alle kandidaten geschikt zijn om de functies van de hogere graad uit te oefenen en verklaart ze aanbevelenswaardig.

De notulen vermelden dat de officier die belast is met de voorstelling van de kandidaten, elke kandidatuur voorstelt op grond van de gegevens die in de

persoonlijke dossiers en in de bevorderingsvoordrachten van de onderzochte kandidaten voorkomen. Voor elk van hen worden de meest markante eigenschappen van hun persoonlijkheid belicht. Met betrekking tot verzoeker wordt het volgende vermeld :

"Officier gesproken uit de Infanterie als reserve officier, sportofficier, bezit het brevet van de grondige kennis van het Frans, begon zijn loopbaan als adjunct stafofficier. Hij was Commandant van de 4 Medische Compagnie, Commandant van de Divisie Troep in de Koninklijke School van de Medische Dienst, adjunct aan de Directeur van het HMKA en tenslotte Ondersectiechef MS4. Hij is goed gemotiveerd, volgt de derde cyclus aan het Koninklijk Hoger Instituut voor Defensie en heeft de nodige rijpheid opgedaan voor het bekleden van een hogere functie".

De officier die de kandidaten voorstelt vergelijkt de kandidaten onderling en stelt een rangschikking voor van de kandidaten, ingedeeld volgens waardeschalen, en in elke van deze, gerangschikt naar hun relatieve anciënniteit. Aldus worden in dit voorstel geen officieren in de hoogste schaal (groep A) gerangschikt. Eén kandidaat (FRENAY) wordt in de tweede groep (B) gerangschikt. Drie officieren, waaronder verzoeker, worden in de derde groep (C) gerangschikt.

Op grond van een voorafgaand onderzoek van de persoonlijke dossiers en van de bevorderingsvoordrachten beoordelen de leden van het bevorderingscomité de rangschikking in waardegroepen. Met eenparigheid der stemmen keurt het bevorderingscomité de voorgestelde indeling in groepen goed.

De voorzitter van het bevorderingscomité deelt mee dat slechts één betrekking kan toegekend worden.

De officier belast met de voorstelling der kandidaten stelt de aanbeveling voor van FRENAY en rechtvaardigt zijn keuze met het volgende motief (vertaling) : "Zijn hogere militaire vorming, zijn kwaliteiten en zijn zeer hoog rendement in alle uitgeoefende functies maken hem zeer geschikt om de functies van de

hogere graad uit te oefenen". De leden van het bevorderingscomité brengen hun advies uit betreffende dit voorstel.

Met eenparigheid der stemmen, keurt het bevorderingscomité de voorgestelde rangschikking goed.

Het comité beveelt aan de Minister van Landsverdediging voor het toekennen van de enige betrekking de kandidatuur van majoor FRENAY aan.

1.2. Met een nota van 25 september 1991 deelt de secretaris van het comité aan verzoeker mee dat het bevorderingscomité zijn kandidatuur tot het verwerven van de hogere graad heeft onderzocht. Er wordt hem meegedeeld : "Daar het comité, na beraadslaging, U niet batig gerangschikt heeft, is het niet mogelijk geweest U tot de hogere graad aan te bevelen". Op 10 oktober 1991 tekent verzoeker deze nota voor kennisneming;

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep in zijn tweede en derde onderdeel gericht is tegen nog niet bestaande akten en derhalve in die mate niet ontvankelijk is;

2.1.2. Overwegende dat verzoeker niet repliceert in zijn memorie van wederantwoord op deze exceptie; dat hij zich in zijn laatste memorie de vraag stelt "waarom er geen beroep kan gericht worden tegen handelingen die het logisch vervolg zijn van er aan voorafgaande daden en die enkele maanden later effectief uitgevoerd worden";

2.1.3. Overwegende dat uit het administratief dossier niet blijkt dat er op het ogenblik dat het verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend, dit is op 22 november 1991, reeds een beslissing was van de Minister van Landsverdediging "zich met het advies van het bevorderingscomité te verenigen en over de benoeming

van verzoeker tot luitenant-kolonel geen gunstig voorstel bij de Koning te doen"; dat evenmin blijkt dat er op 22 november 1991 een koninklijk besluit bestond waardoor majoor FRENAY tot luitenant-kolonel werd benoemd; dat het beroep derhalve voorbarig is wat betreft de tweede en de derde bestreden beslissing en in die mate onontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het beroep in zijn eerste onderdeel gericht is tegen een advies van een bevorderingscomité dat slechts een raadgevend karakter heeft en derhalve niet het voorwerp kan zijn van een annulatieberoep;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert als volgt :

"Het is een feit dat door het arrest VANDEKERCKHOVE, Nr 27.409, het advies van het bevorderingscomité wel het onderwerp van een annulatieberoep kan zijn. Deze stelling wordt nog versterkt door het advies van de Raad van State, tweede kamer, van 10 april 1989, omtrent een voorstel van wet, 'betreffende depolitisering van de overheidsbenoemingen'. Als de Heer Minister niet meer de gelegenheid zou hebben duidelijke onjuiste en oneerlijke beslissingen van het wapencomité te veranderen en er geen annulatieberoep zou mogelijk zijn tegen het advies van het bevorderingscomité, waar blijven dan de mogelijkheden voor beroep? Alles wijst er dus op dat de Raad van State wel degelijk een wending heeft ingeluid in deze materie van de rechtspraak. Het beroep is dus weldegelijk ontvankelijk";

dat hij in zijn laatste memorie hieraan toevoegt dat er "een zeer grote gelijkenis is tussen de zaak VANDEKERCKHOVE en (zijn) zaak";

2.2.3. Overwegende dat het advies van het bevorderingscomité van 23 september 1991 slechts een voorbereidende handeling is die niet het voorwerp kan zijn van een annulatieberoep, aangezien noch de Minister van Landsverdediging, noch de Koning erdoor gebonden zijn; dat er anders over oordelen de Koning zijn beoordelings-

bevoegdheid zou ontnemen die Hij krachtens artikel 107, eerste lid van de Grondwet bezit, luidens hetwelk de Koning de graden in het leger verleent; dat de door de verwerende partij opgeworpen exceptie van niet-ontvanke-lijkheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 zevenennegentig, door de Xe kamer, die was samen-
gesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

M. VRINTS.